



– Jeg skal være i overskud, når jeg begynder på en ny festsang, siger Jeanett. Maleriet i baggrunden af frøprinsen med det store hjerte har hun selv malet.

på naboens terrasse, siger hun og griner.

En god sang kan løfte en fest og være et minde, gæsterne tager med hjem, mens en dårlig sang kan efterlade gæsterne med ømme, sammenkrummede tæer. Det ved Jeanett alt om, så hun kæler for hver eneste sang.

– Man skal have hjertet med og være i godt humør, når man skriver en festsang. Nogle gange sidder jeg og snøfter, andre gange skriger jeg af grin. Mit motto er: „Til enhver fest er mine sange bedst“, så de skal være ud over det sædvanlige. En festsang er jo en tale på vers.

Allerede som helt ung sad Jeanett og tampede festsange på sin mors skrivemaskine.

– Jeg skjulte det for mine venner. Dengang var det kikset bare at deltage i en familiefest, så det ville være dødpinligt, hvis nogen hørte,

at jeg havde en sang med.

Men at Jeanett havde flair for sangskrivningen, var åbenlyst, og hendes mor opfordrede hende til at fortsætte. I mange år skrev Jeanett til familien, indtil en kollega en dag i 1995 spurgte, om hun ville skrive en sang for hende.

– Hun blev så glad, at jeg tænkte: „Det kunne jeg da godt gøre igen“. Rygtet spredtes, og det gav en del henvendelser. Året efter satte jeg en annonce i avisen, og så gik det løs.

Frække Frederik eller Nik og Jay

I dag kan Jeanett nøjes med sin hjemmeside, alletiders-festsange.dk.

– Mange kunder henvender sig, fordi de har hørt om mine sange fra andre. Jeg har også flere kunder, hvis konfirmationssang og bryllupssang, jeg har skrevet, og som ringer for at bestille en sang til en rund

„For mig er det vigtigt, at sangen kan synges både af den 80-årige og af barnet”

En festsang skal skrives med hjertet

Jeanett Michéle Peschardt fra Fredericia kan kun skrive sine festsange, når hun er i godt humør. Hun lever sig faktisk så meget ind i sine vers, at hun både græder og griner undervejs.

Hjemme hos Jeanett Michéle Peschardt i hendes hyggelige gamle Pippi Langstrømpe-hus midt i Fredericia gløder computeren i øjeblikket. Hun skriver festsange til fremmede, og der er rift om hende. Foråret med alle konfirmationerne er højsæson.

Nogle gange skriver en sang næsten sig selv ud fra

de stikord, den, der bestiller sangen, leverer. Andre gange må Jeanett, 48 år, kæmpe med ordene og rimene.

– Jeg stiller mig altid ud i haven, når jeg skal tænke. Nogle gange er jeg så koncentreret, at jeg kommer til at synge højlydt. Engang lød der pludselig klapsalver, da jeg var færdig. Der sad et selskab, som jeg ikke havde set, ovre

fødselsdag. Jeg tager det som et skulderklap og bliver helt rørt. Tænk, at de gider bruge mig igen.

Jeanett får også bestillinger fra udlandet, for eksempel England, Norge og Schweiz.

– Det er altid fra danskere, der er gift med en udlænding, og som gerne vil vise den danske tradition for festsange. Tit synes de udenlandske gæster, at det er underligt at skulle synge nye ord til en kendt melodi, så det er vigtigt, at melodien er enkel, siger Jeanett.

Ved bestillinger må hendes kunder gerne foreslå melodien, men det er ikke alle, der fungerer.

– For mig er det vigtigt, at sangen kan synges både af den 80-årige og af barnet. Hvis folk ønsker en sang på en melodi af Nik og Jay til en familiefest, siger jeg nej. De er simpelthen for svære at synge.

Glade, lyse melodier er at foretrække ifølge Jeanett. Og gerne børnesange som „Mariehønen Evigglad“ og „Den lille frække Frederik“.

– Til et bryllup er „Vi skal gå hånd i hånd“ altså bedre end „Står på en alpetop“, bemærker hun.

Gennem stikord til bryllupssange har Jeanett fået et godt indblik i, hvor kvinder og mænd møder hinanden.

– Mange danner par på musikfestivaler. En kvinde

mødte en sød fyr på sådan en festival, og så sagde det bang. Tidligere var hun snublet og havde slået sin fod, men det „pyttede“ hun væk, for hun var blevet forelsket. Næste dag var foden øm, og manden insisterede på at køre hende på skadestuen. Det viste sig, at foden var brækket tre steder. Sikke en historie! Men den var ikke let at koge ned i et vers.

Hemmelig opgave

For et par år siden fik Jeanett en specialopgave.

– Jeg blev ringet op af en blind kvinde, der så gerne ville have skrevet en sang til et barnebarn, der skulle konfirmeres. Men hun kunne ikke skrive stikord, og hun kunne jo heller ikke læse den færdige sang. Jeg talte længe med hende i telefonen, skrev sangen og kørte hjem

til hende. Da jeg sang sangen for hende, græd hun, og til sidst kneb jeg også en tåre. Og hun må være blevet glad for sangen, for hun ringede igen, da hendes næste barnebarn skulle konfirmeres.

Når folk bestiller en sang, skal det gerne holdes hemmeligt. Det kan være svært i familier.

– Midt under en fredelig og rolig samtale med en mor, brøler hun pludselig: „Ud, Kasper, ud! Og luk døren. Uud!“ Folk kommer også med alle mulige søforklaringer om, hvem det er, de taler med. Fjerne familiemedlemmer, som slet ikke findes.

En aften sad Jeanett som sædvanlig i hjørnet af sin hvide sofa med computeren i skødet og arbejdede på en konfirmationssang.

– Jeg læste i mine stikord, at pigen sang fantastisk. Så

løftede jeg blikket og så på fjernsynet, der var tændt. Der stod hendes navn – pigen var på skærmen, fordi hun deltog i en talentkonkurrence. Jeg måbede! Og så skrev jeg sangen om, for hun var helt anderledes, end jeg havde forestillet mig. Hun var ingen lille pige, men en ung kvinde.

Og hvem skal så skrive Jeanetts egen festsang, når hun f.eks. bliver 50?

– Ingen. For hvis den er dårligere, end jeg selv kunne have skrevet den, er det skidt. Og hvis den er bedre, er det endnu værre, siger Jeanett og tilføjer med et stort smil:

– Måske skulle jeg bare skrive den selv. ●

JEANETTS GODE RÅD OM FESTSANGE

Konfirmation: Undlad at nævne „søde“ eller „sjove“ begivenheder, fra konfirmanden var lille. Konfirmander vil gerne føle sig voksne og synes tit, at børnehistorier er pinlige. Derimod kan konfirmander tåle meget gas, når man holder sig til nutiden.

Bryllup: Skriv ikke om tiden, inden parret mødtes. Skriv lige meget om begge parter, selvom man som regel kender den ene part bedre.

Fødselsdag: Nævn overraskende detaljer. Sig tak for det, man værdsætter, som man ikke får sat ord på i hverdagen.

Alle festsange: Træk vejret undervejs, og sig skål!



Jeanetts faste arbejdsplads i den bløde sofa og med hunden Møffe i fodenden.



Hvis Jeanett sidder fast i en festsang, går hun ud i haven og tænker.



Af Ulla Iversen
u.iversen@mail.tele.dk
Foto: Søren Jansby

